

Modest Moreno i Morera

Modest Moreno i Morera, nascut a Ripoll (Girona), s'interessà des de molt jove per la música i per l'orgue. En els inicis de la seva formació musical fou determinant la seva amistat amb el que ell reconeix com el seu mestre, el P. Gregori Estrada, organista, musicòleg i compositor, que el va impulsar a l'estudi de l'orgue. Dedica una gran atenció a la música del Renaixement i del Barroc.

A nivell europeu el seu estatus musical és molt alt, i la crítica especialitzada l'acredita com a una autoritat en la interpretació de la música antiga hispana i l'Escola montserratina. Com a concertista es prodiga tant a l'Estat espanyol (Catalunya, La Rioja, València, Menorca, Canàries, Àlaba, Aragó, Extremadura i Palència) com a l'estranger (Itàlia, França, Alemanya i Rússia), en cicles d'orgue i festivals de música.

Compta amb un gran nombre de gravacions per a Catalunya Música i Ràdio Moscou, així com pels segells discogràfics Open Records, Audiovisuals de Sarrià, Ars Harmonica, PDI, Picap, Tram i Edicions Albert Moraleta. És autor d'estudis sobre teoria musical de l'Edat mitjana al monestir de Ripoll, una aproximació als concerts per a dos orgues del P. Antoni Soler, les edicions musicològiques sobre un orgue del segle XVII de l'església de Sant Pere de Ripoll, dels *Versos de primer* to de Lluís Brusi i d'un *Tema amb variacions* del compositor de l'Escola Montserratina P. Benet Brell, publicades pel Centre d'Estudis Comarcals del Ripollès, *Les campanes del Reial Monestir*

de Santa Maria de Ripoll -una aproximació musical-, *Sobre música*, *La Peça d'Orgue* del P. Anselm Ferrer i unes obres inèdites de l'Escola montserratina, editades per l'Ajuntament de Ripoll.

El músic Ramón Navarro el defineix així: «Dos són els aspectes en què Modest Moreno destaca com a veritable mestre. Em refereixo a la registració i a la seva providencial pulsació. Se'ns revela com un artista madur que interpreta des d'un coneixement profund de les obres. Però per damunt de tot, les interpreta com les sent. Dos requisits de l'autenticitat: coneixement i sentiment.»

Diseñy i fotografia contraportada: Sicalipsis / Fotografies interior i portada: Abadía de Montserrat / Modest Moreno

CONCERT DE SANT EUDALD

Al P. Gregori M. Estrada «In memoriam»

Concert «Pro orgue». Taquilla inversa

Modest Moreno i Morera
Organista

Basílica del monestir de Santa Maria de Ripoll
Dissabte 18 de maig de 2024 a 2/4 de 10 del vespre

Alp. Gregori M. Estrada i Gamissans (1918-2015) «In memoriam»

L'any passat no em va semblar oportú dedicar el concert que vaig donar el 30 de setembre al P. Gregori Estrada, perquè en ser el primer després de la restauració i inici d'ampliació de l'orgue del Monestir de Ripoll, el protagonista —així havia de ser— fou l'orgue.

El P. Gregori Estrada, enllà de l'amistat que ens va unir del 1972 fins el 2015, va ser el meu mestre. D'ell vaig aprendre tot quant es correspon a l'articulació de la música, a la seva expressivitat i, sobretot, a ser un mateix. Sempre em va demostrar un gran interès per l'orgue de Ripoll. En més d'una ocasió havíem parlat de la restauració i ampliació de l'orgue. El 4 de maig de 1979 m'escriví una carta on s'hi llegeix: «Suposo que l'instrument et deu anar molt bé per a l'estudi, encara que es tracti d'un orgue de proporcions reduïdes. Ja fa molts anys que jo havia planejat un orgue gran per a Ripoll. A Collbató encara no hi treballava en Blancafort. La casa era la del Sr. Rogent, i era portada tècnicament per En Salvador Aragonès, de Girona. Tot allò va ser com un somni, una utopia. Era un projecte irrealitzable. Encara que aquell projecte no s'hagi dut a terme perquè era impossible, estic content que ara ja tingueu un orgue com cal i com havia de ser». El P. Gregori, així és com sempre el vaig anomenar, hauria estat molt joiós de veure l'orgue restaurat i amb tots els fonaments per a la seva total ampliació. És aquest el motiu que fa que li dediqui el concert d'avui.

El lector em permetrà que esmenti un comentari de Furtwängler sobre Heinrich Schenker: «En ell vaig conèixer un autor que, com ésser humà, disposava d'experiències incomparablement més riques i vives del que es podia esperar dels seus escrits teòrics, un ésser humà que no tan sols participava de la manera més viva i activa en coses de tota mena, sinó que sabia donar una resposta personal i productiva a milers de preguntes que no tenien res a veure amb la teoria de la música. I és que les raons que ocupaven a Schenker en estudiar les obres mestres dels grans compositors són de total i absoluta actualitat arreu.» (Cf. *Wilhelm Furtwängler Sonido y palabra. Ensayos y discursos (1918-1954)*. Traducció de l'alemany de Juan José del Solar. Editorial Acanalado, 2012). Quant Furtwängler diu de Schenker és quant jo manifesto del P. Gregori Estrada. Ben mirat, Furtwängler parla d'un mestre, no pas d'un professor. La diferència és que un mestre mai no imposa i et diu: «Vine i segueix-me». Aquesta frase de l'evangeli de sant Marc, no és una exigència sinó una invitació a l'Escolta que, de fer-ne cas, fa que un es converteixi en el seu deixeble. Mentre que el professor imparteix a fi que l'alumnat tingui un títol, el mestre va per uns viarans que menen al deixeble a aprofundir en tots els aspectes. Què és la Música de no Escoltar en tot el sentit del verb? Boeci manifesta que «La veu es coneix pel silenci». Eugène Cardine ho expressa d'una altra manera: «El neuma és un gest escrit.»

Modest Moreno i Morera

Programa

Antonio de Cabezón (1510-1566)

Canto llano sobre Beata viscera Mariæ

Sebastián Aguilera de Heredia (1561-1627)

Tiento de octavo tono por D la sol re

Francisco Correa de Arauxo (1584-1654)

Tiento de medio registro de tiple de décimo tono (XXXVI)

Pablo Bruna (1611-1679)

Pange lingua

Joan Baptista Cabanilles (1644-1712)

Corrente italiana

Anselm Viola (1738-1798)*

Sonata

Jacint Boada (1772-1859)*

Sonata

Louis-Nicolas Clérambault (1676-1749)

Duo [Suite du premier ton]

Basse de Cromorne [Suite du deuxième ton]

Louis-Claude Daquin (1694-1772)

Noël X [El desembre congelat]

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Coral: Herzlich tut mich verlangen BWV 727

Georg Philipp Telemann (1681-1767)

Coral: Herzlich tut mich verlangen [Fugierende und verändernde Choräle]

Johannes Brahms (1833-1897)

Coral: Herzlich tut mich verlangen Op. 122 n. 9

Coral: Es ist in Ros'enstprungen Op. 122 n. 8

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Preludi i fuga en mi m. «La Catedral» BWV 533

Georg Friedrich Haendel (1685-1759)

Voluntary IX. Andante i Fuga [Fuga HWV Anh. B 554]

Louis James Alfred Lefébure-Wély (1817-1869)

Boléro de Concert. Op. 166 [À son élève Madame la Comtesse B. de MOUZILLY]

*Escola montserratina